

Justitsministeriet foreslår på den baggrund, at der i straffelovens § 93, stk. 1, nr. 1, indsættes et nyt andet punktum, der udtrykkeligt angiver, at forældelsesfristens længde for juridiske personers strafansvar skal følge den maksimumsstrafferamme, der gælder for den overtrådte regel.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, 3 og 9.

2.3.1.3. Bestemmelsen i artikel 8, stk. 1, hvorefter staterne skal træffe passende foranstaltninger med henblik på at kunne identificere, opdage og indefryse eller beslaglægge midler, der anvendes eller er afsat med det formål at begå terrorhandlinger, som er omfattet af konventionen, samt udbytte fra sådanne forbrydelser med henblik på eventuel konfiskation. Bestemmelsen indebærer, at der ikke skal være adgang til at foretage beslaglæggelse og konfiskation af udbytte fra terrorkriminalitet, men også af (lovligt tilvebragte) midler, der må befrygtes at ville blive brugt til at begå en strafbar handling.

Straffelovens § 77 a indeholder hjemmel til konfiskation af genstande, der må befrygtes at ville blive brugt til at begå en strafbar handling, men næppe af penge og andre finansielle midler, jf. ovenfor pkt. 2.2.1.3.

Det foreslås derfor, at straffelovens § 77 a om konfiskation udvides til også at omfatte andre formuegoder, herunder penge.

Som følge af denne ændring foreslås samtidig konsekvensændringer af retsplejelovens regler om beslaglæggelse i § 802 og § 803, således at der tilsvarende bliver adgang til beslaglæggelse med henblik på den konfiskation efter den foreslåede, udvidede bestemmelse i straffelovens § 77 a.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne nedenfor i pkt. 2.3.2.3. vedrørende FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1373 (2001) artikel 1, litra c, samt lovforslagets § 1, nr. 2, og § 2, nr. 7-8 og 10-11.

2.3.1.4. Ved anmodninger om retshjælp kan retten principielt bestemme, at tredjemand ikke skal afgive forklaring om forhold eller forevise eller udlevere genstande, med hensyn til hvilke tredjemand i medfør af lovgivningen har tavshedspligt, og hvis hemmeligholdelse har væsentlig betydning, jf. retsplejelovens § 170, stk. 3, og § 804, stk. 4. I praksis vil banker og bankansatte dog ikke blive udelukket fra at forevise eller udlevere dokumenter eller afgive forklaring af hensyn til bankhemmeligheden. En anmodning om retshjælp bliver således i praksis aldrig afslået under henvisning til bankhemmeligheden.

2.3.1.5. De gældende regler om udlevering, herunder Justitsministeriets overvejelser i relation til FN-

konventionen til bekæmpelse af terrorfinansiering, gennemgås nedenfor under pkt. 4.

For så vidt angår FN's terrorfinansieringskonventions artikel 18 om forebyggende foranstaltninger mv. henvises til det af Økonomi- og erhvervsministeriet fremsatte lovforslag om ændring af lov om hvidvaskning, hvori både gældende ret og Økonomi- og erhvervsministeriets overvejelser gennemgås.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at de krav, herunder til internationalt samarbejde, der er i øvrigt er indeholdt i FN's terrorfinansieringskonvention, kan opfyldes uden yderligere lovændringer end dem, der følger af dette lovforslag samt det af Økonomi- og erhvervsministeriet fremsatte lovforslag om ændring af lov om hvidvaskning.

2.3.2. FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1373 (2001)

2.3.2.1. *Artikel 1, litra a*, har karakter af en formålsbestemmelse, ifølge hvilken staterne skal forebygge og forhindre finansiering af terrorhandlinger. Formålsbestemmelsen nødvendiggør ikke i sig selv lovændringer ud over, hvad der følger af resolutionens øvrige – mere specifikke – bestemmelser.

2.3.2.2. Efter *artikel 1, litra b*, skal staterne kriminalisere terrorfinansiering. Bestemmelsen er i al væsentlighed identisk med artikel 2, stk. 1, i FN's terrorfinansieringskonvention. Resolutionen definerer imidlertid ikke, hvad der skal forstås ved terrorhandlinger.

Terrorhandlinger er i FN's terrorfinansieringskonvention defineret som handlinger omfattet af ni opregnede terrorkonventioner samt handlinger, der er begået med forsæt til at forårsage død eller alvorlig personskade på en civilperson eller en anden person, der ikke aktivt deltager i fjendtlighederne i en væbnet konflikt-situation, når formålet med en sådan handling, henset til handlingens karakter eller sammenhæng, er at skræmme en befolkning eller tvinge en regering eller en international organisation til at foretage eller at undlade at foretage en given handling.

Endvidere indeholder EU's rammeafgørelse om bekæmpelse af terrorisme en definition af terrorisme som visse handlinger, der begås med det formål at skræmme en befolkning eller uretmæssigt at tvinge offentlige myndigheder eller en international organisation til at foretage en handling, eller at destabilisere eller ødelægge et lands eller en international organisations grundlæggende politiske, forfatningsmæssige, økonomiske eller samfundsmæssige strukturer i alvorlig grad, jf. nærmere ovenfor pkt. 2.1.2.1. og nedenfor pkt. 2.3.3.